

Procesul decizional al instituțiilor UE Ce conduce la definirea legislației UE?

Pentru informații suplimentare pe această temă, vă rugăm să consultați: [Procesul decizional](#)

Politica locală privind educația adulților Set de instrumente pentru practicieni și factori de decizie politică

Cuprins

<i>Procesul decizional al instituțiilor UE</i>	2
<i>Stabilirea priorităților UE</i>	2
<i>Dimensiunea de elaborare a politicilor Uniunii Europene</i>	3
<i>Bugetul Uniunii Europene</i>	4

Procesul decizional al instituțiilor UE

Atunci când vorbim despre procesul decizional al instituțiilor UE, trebuie să înțelegem mai întâi ce vizează decizia în sine.

PRIORITĂȚILE UE	LEGISLAȚII	BUGET
Agenda strategică și prioritățile politice oficiale în UE	Legislația UE care influențează legislațiile naționale	Resursele financiare și economice la nivel european pentru susținerea obiectivelor de dezvoltare ale țărilor UE.

Stabilirea priorităților UE

Stabilirea priorităților UE este lansată înainte de lansarea oficială a fiecărei noi legislaturi¹. Prioritățile politice oficiale sunt stabilite de șefii de stat (și de guvernatorii) din toate țările UE, ce reprezintă în mod oficial Consiliul UE.

Aceste priorități definesc agenda strategică ce va orienta acțiunile întreprinse de instituțiile UE pe parcursul următorilor șase ani pentru a realiza și a sprijini realizarea aceluiași priorități. În principal, agenda strategică va contura și va identifica principalele priorități politice ale Comisiei Europene menite să asigure realizarea acestora.

Punerea în aplicare (politică) a agendei strategice este un proces multilateral care presupune implicarea tuturor instituțiilor principale ale UE și a guvernelor naționale, care sunt pilonii cheie pentru dezvoltarea socială, tehnologică și economică a societăților din UE.

Prioritățile Comisiei care decurg din agenda strategică discutată de reprezentanții șefilor de stat din UE sunt apoi prezentate în mod oficial, Parlamentului UE și traduse în declarații de misiune clare și bine definite pentru fiecare comisar candidat și discutate în prezența comisiei parlamentare relevante.

Pornind de la orientările politice discutate de comisari, Comisia elaborează programul său anual de lucru, detaliind acțiunile care vor fi puse în aplicare în următorul an solar pentru a contribui la realizarea priorităților UE.

Adoptarea programului de lucru al Comisiei nu poate fi încheiată până când atât Parlamentul, cât și Consiliul nu își exprimă avizul cu privire la program - inclusiv audierile suplimentare ale comisarilor din cadrul Comitetului Economic și Social European (CESE) și al Comitetului Regiunilor (CoR).

După adoptarea programului de lucru, Parlamentul, Consiliul și Comisia publică o declarație comună privind prioritățile UE, care are ca scop consolidarea unui accent politic comun pentru a garanta susținerea și realizarea fiecărei priorități identificate. În perioada actuală, agenda strategică 2019-2024 se axează pe patru domenii prioritare și șase priorități politice:

DOMENII PRIORITARE	PRIORITĂȚI POLITICE
1. Protejarea cetățenilor și a libertăților	1. Pactul verde european
2. Dezvoltarea unei baze economice puternice și dinamice	2. O Europă adaptată la era digitală
3. Construirea unei Europe neutre din punct de vedere climatic, ecologice, echitabile și sociale	3. O economie care funcționează pentru oameni
4. Promovarea intereselor și valorilor europene pe scena mondială	4. O Europă mai puternică în lume
	5. Promovarea modului nostru de viață european
	6. Un nou impuls pentru democrația europeană

¹ Perioada de cinci ani de mandat a comisarilor UE și a deputaților europeni (membri ai Parlamentului European)

Dimensiunea de elaborare a politicilor Uniunii Europene

Procesul decizional standard este definit prin procedura legislativă ordinară și implică toate cele trei organisme decizionale cheie: Parlamentul UE, care reprezintă interesele cetățenilor UE; Consiliul UE, reprezentând interesele guvernelor naționale; Comisia UE, ce reprezintă interesele generale ale UE. În principiu, politicile (noi) ale UE sunt concepute și dezvoltate pe baza identificării și evaluării noilor factori contextuali emergenți (de exemplu, dinamica socio-economică) pentru care ar putea fi necesară elaborarea de noi politici. Cititorii pot găsi mai jos o prezentare detaliată a diferitelor legislații ale UE în care noua propunere se încadrează ca politică.

DIRECTIVĂ: o decizie legislativă prin care se solicită tuturor statelor membre să urmărească și să atingă un obiectiv, așa cum este definit în directivă. Statele membre păstrează un anumit grad de flexibilitate în definirea planurilor și strategiilor naționale pentru a se conforma directivei.

REGULAMENT: o decizie legislativă care trebuie să se aplice în mod egal în toate statele membre.

DECIZIE: o decizie legislativă care vizează doar anumite subiecte (detaliate prin decizie).

RECOMANDĂRI: orientări și contribuții neobligatorii privind domenii și subiecte specifice, furnizate de statele membre și pentru alte state membre.

OPINIE: cerere de acțiune neobligatorie emisă de una dintre cele trei instituții, Comitetul Regiunilor, Comisia pentru afaceri europene și sociale

În mod obișnuit, principalele motoare ale noilor cicluri de politici sunt reprezentate de fenomene radicale și disruptive în toate domeniile societății și economiei (inegalitățile sociale, de exemplu, migrația, inegalitățile de gen; dezvoltarea IT, de exemplu, inteligența artificială, învățarea automată), atât de mult încât pun la îndoială fiabilitatea modelelor politice consolidate. O astfel de activitate de monitorizare se află sub responsabilitatea Comisiei Europene, în calitate de instituție însărcinată cu identificarea domeniilor în care ar putea fi necesare discuții relevante în timp și cu privire la anumite provocări și oportunități.

Pe baza celor de mai sus, Comisia Europeană structurează o propunere de politică care detaliază nevoia de bază (sau oportunitatea neexploată) și soluțiile alternative pentru a o aborda în mod eficient și eficace. Propunerea provine de la mai mulți contribuitori diferiți, precum reprezentanți ai societății civile, părți interesate și profesioniști cu expertiză solidă și fiabilă în domeniul respectiv. Propunerea este consolidată prin consolidarea unei evaluări de impact, care cuantifică și califică problemele identificate, impactul lor economic, social și de mediu, precum și posibilele linii de intervenție². Ulterior, Comisia UE înaintează propunerea Parlamentului European și Consiliului Europei. Ambele instituții vor evalua propunerea prin intermediul membrilor lor care sunt competenți în materie³:

Parlamentul European	Un grup operativ (adică o comisie) format din membri ai Parlamentului European (denumiți în continuare deputați europeni) evaluează și analizează propunerea. Acesta este, de asemenea, responsabil pentru dezbaterile bilaterale cu reprezentanții Consiliului. Comisia deputaților europeni redactează un prim raport în care detaliază recomandările și feedback-urile care ar trebui să fie relevante pentru procesul de evaluare efectuat de Consiliu. Cealaltă deputați europeni nu sunt excluși din dezbateri, deoarece raportul va fi discutat public de către Parlament, astfel încât să se consolideze și o poziție comună globală.
Consiliul UE	Propunerea este analizată de un grup de lucru și înaintată reprezentanților oficiali ai ministerelor naționale ⁴ . În paralel cu discuțiile din Parlament, Consiliul convine asupra unei poziții generale față de propunerea Comisiei Europene

Urmează apoi o fază de dezbateri în care Consiliul și Parlamentul își discută punctul de vedere asupra propunerii. În cazul oricărei noi revizuirii sugerate, Parlamentul procedează la lecturi suplimentare atât timp cât nu se ajunge la un acord final. Progresul poate dura relativ mult timp, cu atât mai mult dacă sunt prevăzute reuniuni trilaterale între reprezentanții celor trei instituții majore. Discuțiile trilaterale sunt stabilite astfel încât să se nutrească un acord comun din partea tuturor părților. De aici, propunerea trece către grup de lucru pentru conciliere care finalizează textul definitiv al propunerii menționate anterior⁵. Propunerea se va transpune în politică atunci când ambele instituții vor conveni asupra textului final, astfel cum a fost elaborat de grupul de lucru și după ce a fost semnat de președinții și secretarii generali ai ambelor instituții.

² Deși reprezintă regula generală, evaluarea impactului nu este obligatorie atunci când, de exemplu, propunerea decurge dintr-o politică existentă.

³ Așa-numita "primă lectură"

⁴ Nivelul de implicare a ministerelor naționale este într-adevăr o problemă legată de modul în care propunerea ar putea avea un impact disproporționat asupra statelor membre.

⁵ Textul integral al politicii este la dispoziția publicului prin intermediul Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (portalul web: [EUR-Lex](#)).

Bugetul Uniunii Europene

Trebuie să privim bugetul UE ca pe un set de resurse financiare și economice care permite țărilor UE să realizeze *mai mult decât ar putea face dacă ar acționa singure*. Beneficiile concrete aduse economiilor naționale și la nivelul UE sunt reprezentate de:

- economisirea fondurilor publice, deoarece UE acționează în calitate de (co)finanțator al marilor proiecte de infrastructură/ cercetare etc.
- Economii de scară și de domeniu de aplicare
- Efectul multiplicator, internaționalizarea și replicabilitatea transnațională a bunelor practici
- Prevenirea duplicării eforturilor

Bugetul UE nu este o alternativă la cel național, ci mai degrabă o resursă complementară care oferă elemente pentru stimularea competitivității, a dezvoltării economice și a inovării în societățile UE. Domeniile tipice care beneficiază de disponibilitatea acestor resurse sunt:

1. Dezvoltarea regiunilor rurale din UE
2. Durabilitatea mediului și protejarea resurselor naturale
3. Educație, formare și cercetare
4. Cooperarea internațională (atât în interiorul, cât și în afara granițelor UE)
5. Drepturile omului
6. Apărare

BUGET PE TERMEN LUNG

Cunoscut și sub denumirea de cadru financiar multianual (CFM), bugetul pe termen lung acoperă o perioadă de șapte ani și definește plafoanele pentru cheltuielile UE pe rubrici (categoria de cheltuieli, de exemplu, cercetare și inovare). CFM este esențial pentru a susține "operaționalizarea" și realizarea concretă a agendei strategice și a priorităților UE în general.

Prezentarea bugetului

Propunerea de buget pe termen lung se află sub responsabilitatea oficială a Comisiei și include:

- FPM, care stabilește plafoanele de cheltuieli ale UE
- Fluxurile de venituri ale UE, adică Decizia privind resursele proprii
- Legislație pentru toate programele de finanțare

Procesul de negociere

Negocierile trilaterale au loc între Comisie, Consiliu și Parlament.

Adoptare finală

Adoptarea bugetului pe termen lung este însoțită de o procedură legislativă specială. CFM este adoptat definitiv numai atunci când:

- Există un consens unanim din partea Consiliului
- Parlamentul își dă acordul pentru încheierea procedurii

O cale similară este prevăzută și pentru acordul privind decizia referitoare la resursele proprii, care prevede, în plus, aprobarea formală de către fiecare țară din UE.

BUGET ANUAL

În fiecare an al perioadei CFM, Comisia, Parlamentul și Consiliul negociază aprobarea și alocarea bugetului anual.

Bugetul anual poate fi gestionat atât de Comisie, cât și de guvernele naționale, numai de Comisie, de alte instituții din interiorul sau din afara UE. Acest lucru depinde în principal de natura finanțării.

Prezentarea bugetului

Bugetul anual este aprobat de Parlament și de Consiliu cu un an înainte de punerea sa în aplicare.

Procedura bugetară

Până în luna **ianuarie**, Comisia primește estimările instituțiilor UE.

Până în luna **septembrie**, Comisia prezintă Consiliului și Parlamentului primul proiect de buget anual - luând în considerare CFM și orientările bugetare pentru anul următor.

Până în **octombrie**, Consiliul își exprimă poziția cu privire la propunerea Comisiei, urmată, după 42 de zile, de Parlament.

Circumstanțele specifice sunt atunci când Consiliul și Parlamentul nu sunt de acord cu privire la propunerea Comisiei. În acest caz, un comitet special reprezentat de ambele organisme legislative încearcă să ajungă la o poziție comună (adică un text comun) care va fi votat atât de Parlament, cât și de Consiliu în cazuri separate.

- În cazul în care textul comun este aprobat de ambele organisme, bugetul este adoptat de Parlament.
- În cazul în care Consiliul respinge textul comun, Parlamentul poate adopta bugetul, dar numai cu o majoritate specifică.
- În cazul în care atât Consiliul, cât și Parlamentul resping textul comun, Comisia trebuie să lucreze la un nou proiect.

În anumite circumstanțe specifice, bugetul poate fi modificat în cursul anului de punere în aplicare (de exemplu, în cazul unor evenimente neprevăzute și urgente/critice) printr-o propunere din partea Comisiei. Aprobarea modificării urmează procedura bugetară menționată mai sus.